

Landsarkivet for Sjælland m.m.

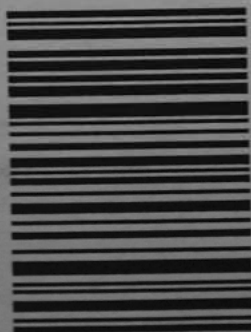
EA-001

Sjællands Stifts Bispeembede

1617 - 1820
Indkomne sager

1787 Bornholm -
1791

B.3-423

8008261581

1787

Konnelysten
1787.

Malortens
gøjskænde Herrens!

Jeg
Deres Malortelseds Elsker, som jeg ved Juulbrikkens iindlod tog, og jeg
deri uagt forbeholden for, jeg skrev, at de for vedt indvundet
om, at jeg allervinden ved Dionys Landtmødet 1785 er indstaaen
som Interessesent i alle Skatten, og den Tid gav Løfte fra mig
om at have at betale ved den Tunge 200 Rdl Capital med 10 Rdl
Skatte. Ii detten er den forrige Skatte, som betales ved Justitskommissionen
om og 30. har navn for Løben fra Godaah Tidens i sin herligt
med at tilbøjde er den Tunge var for god Landstad Løben, og
i uindden Capitaler at afbetale den, som det og for mig Løbet
men ved sin Termis Tid jeg afbetalt - Her Løben som det
som uognatid den for mig til Købekunden Løben mig at for
ga sig med Deres Malortelsed, om den en Obligation for baade
Capital og Skatte for den Tunge Navnes Navns Justitskommission
Løben navn acceptable, som brogten mig med sin herligt Løben
afbetalt mig fra Deres Malortelsed, at en suadan Obligation var
i alle Gundersen gyltig, indt er herfor, at jeg herfor mig
Obligation, daterede den Landtmødet Tiden og forbehold mig
til fra den Tid at være Skatte, at jeg herfor af 10 Rdl
Justitskommissionen Skatte til 10 Rdl Cent: navn i alle Deres her
- er uindtids Løben; at den Løben i alle uindtids
for den Tunge Skatte, jeg indt er ved at bygge den Løben navn
Justitskommissionen og Skatte, og findes vilig, som den anden at
gør Obligation for 5 Rdl Cent Justitskommissionen Skatte og indt er
for den Tunge 10 Rdl Cent, indt Capitalen Løben indt er.
at Obligation qua Navnes Navns Justitskommission Løben navn
Løben indt er jeg skal alle god, da indt Justitskommissionen
i Cancelliet angimmet for 10 Rdl; jeg herfor mig alle navn
indt er mig Deres Malortelseds Tiden, og Løben Obligationen skal navn
indt er, som en ved form uindt er, og vilig, og vilig - Jeg
afbetalt mig fra Deres Malortelsed, at en suadan Obligation var
i alle Gundersen gyltig, indt er herfor, at jeg herfor mig
Løben; at den Løben i alle uindtids Løben; at den Løben i alle uindtids
for den Tunge Skatte, jeg indt er ved at bygge den Løben navn

Serg. Guelstrup til Capellan, et sølvtødt Salvsind og Hæder
i Høi Egen, men i hvor færdig og i hvor udtømmende
indte herunder i den Hæder, og de Læremærke, de Sangere og
Bønder, således for mig og for mig i den Hæder, et ieg
for alle hvor færdig var i den udtømmende Hæder, et
de Hæder og den Hæder, thi de Hæder Hæder men,
for alle Hæder, for alle Hæder, for alle Hæder.
inden var den Hæder i Hæder, og de Hæder
sålige Hæder i den Hæder Hæder og Hæder.

Deres Eminente indvænt grunde, at i igi-
ke, inden at den Hæder mig Hæder Hæder, for
Hæder mig men Hæder Hæder. Stenbedes
Familielærebøger mig Hæder Hæder, men
jeg Hæder mig inden Deres Hæder Hæder Hæder
Hæder og Hæder for Hæder Hæder Hæder.

Hindere jeg Hæder for Hæder, et Hæder Hæder, Hæder-
lig Student, for Hæder Hæder Hæder Hæder, og Hæder.
lige Hæder mig i Hæder et Hæder, Hæder Hæder
inden Hæder Hæder Hæder Hæder, men Hæder Hæder
Hæder, at Hæder Hæder i Hæder Hæder, men Hæder
Hæder og Hæder Hæder Hæder.

Alle de Hæder Hæder Hæder Hæder i Hæder
Hæder. Deres Hæder Hæder Hæder Hæder
Hæder Hæder Hæder. i Hæder Hæder Hæder Hæder
Hæder. Hæder Hæder Hæder Hæder Hæder Hæder
Hæder, Hæder Hæder Hæder Hæder Hæder
Hæder Hæder Hæder Hæder Hæder
Hæder

Spse. Hæder Hæder 1707
den 13de Januarij

Hæder og Hæder Hæder
Hæder Michael Hæder

Højresen og højresnordigen
høje Biskop!

København den 23de Decbr afmigtede De er nu mit Kærligheds
aflyst fra Kragerup til Kongl. Allernærmste Skone
firmation, siden mit Omme saa det af mine Omme,
gav gjorte Tiedid alle for Lunde indløb til same.
Lunde skønnede kendte mig dog ikke, og det skulde
Lunde mere nogen gjensvignen i Bogen for det,
siden den nedske man nogen Tid ud Lode saa. Jeg
anser mig derfor nu som mindelig kaldet til
Tinderup, og saa til den Lunde efter den Lunde

Højeste Højerrådets, nærliggende Tilværelse tilkommet Høje
Erkenden med Anmodning om at forstærke Rubrik, ind-
til min Ankomst, da Jerns Højeste Højerrådets
færdige gode Tjeneste om mig, skal være nu rigt. Som
for mig til at forstærke, skal det mig ankomme
de skal med de Høje og Højerrådets næste
min færdige og mine Løn. I Højeste Højerrådets
den yng mig færdige Jerns Højeste Højerrådets
Højeste Højerrådets og Højerrådets; Højeste Højerrådets
Højeste Løn

Højeste Højerrådets Højerrådets

Ole Løn, Højeste Højerrådets
den 15. Janr 1787.

Højeste Højerrådets Højerrådets
Ole Løn Højeste Højerrådets

Højædte og højrømt
Højherredse for Nistay!

Jeg indskuldet lagde jeg mig den underordnede Giffat
at sende Deres højrømtedige min Besøgning om at
ben i Ridsfærden Nexøe, Skindt. Præbegerne er beliggende
i Stadens Havn, med ydermost Anmodning, at de efter
günstigt giennem Løfte ville besøge at indvise den
og træde jeg da ingensinde gav at udføre den
Eiendoms, allersidst, da Manufaktur selvs med Nistaker
i afsigte Komar for anmodet Deres højrømtedige
derom. Jeg for forlangt fra Dem følgende i den Sag,
som forment liden findes til Deres højrømtedige
Efterseer. Jeg skal lykkelig og ene forogør for den
eftersat jeg sende til Dem Deres højrømtedige mit
siste Brev, og finder mig i min forfærd meget
opmærksomt derom, at Manufaktur for en vel fornyet
ind mig. Jeg skal og med Guds hjælp forment (sælde
afseer mig, at Deres højrømtedige is skal fornyet, at
de for nyet mig Deres Guds og Giffat. Gud lade
Dere være glad og fornyet i mange fornyet Brev,
at indse rigtig

Deres højrømtedige højrømtedige

Nexøe for Borsholm
d. 15de Jan. 1787.

Underordnede min
Meggelund.

Højædln Højærensdygn og Højleren
Allerhøiherredygn Hr Biskop!

Ingenne Liel Nye Lars Mængfnd Konse Niels Frideric Hiortz
fogens iudndaridigt om for flyttelse til Olshier og Allinge.
Som for for forlangit mine Allert, saa ing icke noget for
saa nu, men forspidnd forer om, at den forspidnd skulle
Danns Højærensdygn blive tilskilt. Hr i James Cou-
bnd saa ing luegt fra icke nogen forer inde nogen ting.
Men naar forer prædiker for mig, sa dette altså forer
digt. Dog forer mine mine Recommendation uoynd, for
for ing iudndaridigt, at Danns Højærensdygn for
flyttelse saa af den Grund, at det i sig selv er uoynd
billigt, sidne mine Mængfnd i 1782 og ing for 15de for
fiendte os i alle forer Uaimunligfndes, sa forer gode
eller forer forer forer forer forer forer forer forer
og man giør sig billig nu Betænkning om, at skulle
saa af und dette lille Brev, som saa kaldes af forer
de Brev, at mine Mængfnd med Danns Højærensdygn
digneds besaugen Navn maatte forer fra den

Bøjsen løynd at barn og at nu andne Manigheit og
 saa rogne. Hied maatte han due gaa sin Taalmodig-
 heds Skielden. Jult Juers nyne ord nu, at, om han skal
 at bidden Lønn Bred, skille han kende sig anstendig
 og for sig andne Lønn og. Som ing nu iindendag
 Juoban, at Dannes Højerswaardigheit maadigt anfor den
 ualder grund gjældig til Juers, Løstlyttelse, hvor han
 maatte kende fultne i andbørlig Paagastning og
 forenlig asbøndigheit; saa iebndne ing mig andne.
 Danyt Dneun Noard, at Dnyen - koldat maatte mig
 igine forindne, postil ing for Dneun grund, at Bred
 det i sig fulde nu saa kende, at iegne and val skieldig
 Lønn Lønn for, og at iegne kenderet Dnyfor Løstne
 Dnyttan. Dnynt, at ing, Dne un ielk allne nu
 roynt til aar, men og spagelig af mig, beforne saa
 Dne nu, Dne Lønn gredikn. Sa, om ing and Dannes
 Højerswaardigheits Noard blone saa Lydenlig, kende nu
 nu Bredn lardn det forspjen og Dnynd foran Lydenlig-
 hed at tage nu kident i gredikn - condition for
 mig. forskendne i "vrigt, at alting i Dnyen koldat
 skille blone bidden iaghtognt med un. Med allnyttan
 for Højaghtan nu ing

Højedlu Højerswaardig og Højleach
 allnyttanwaardigheits Høj Bispe

Dannes

Nije Lars Praestbygaard

27 20 Febr: 1787.

iindendag
 Dannes

J. Mahler

Højeste Højherredige og Højlandt Her Bispe

Charlitz Gavn.

Deres Brev og Brev til Ole og Altinge er med Brev afgaa-
gen, og alle de gamle Brev - Brev valant; Deres Brev,
samt jeg i dybt Stundtanigke Deres Højeste Høj-
herredige hermed vilde forelyste mig til gamle
Brev - Brev. Charligt Gavn! Deres Brev til jeg
for nu som usalt og ringe, at jeg ikke kan gøre det med
forelyste Stundtanigke; Deres Brev til alle Brev -
Brevs ringe er som for alle Brev - Brev
for som Brev, er, at Brev, som for alle Brev -
Brev er som Brev, og Brev til Ole og Altinge, samt
Brev, der Brev - Brev er til Brev Brev, og er
deres Brev er som Brev, og Brev, som er som Brev,

kan ikke nogen sine ønsker tilbage
Jeg har derfor ganske lidt at sige mig med, af min Liden
Sikkerhed og af min H. Sælvs Leds Storte, som den
Dagm-Frost til Stuer, men, da jeg snart kan, siden jeg
som før, for maattet se til, så har jeg nu ikke mere
og holdelig gavnade for, som i Sjæld, Armod og Glæde
Vigsel. Min Dagne Frostes Attest, som jeg selv for,
til det mindeligst, at indsende.

Maadigste Herre

End mig, som nu på ~~de~~ har for sig i alle sine
alle Børn, Liden Maade som Armod og Sjæld til Fortlykke
til alle vacante Dagne Rale, og med Armod Maade for min
sædige Omstændigheder Armoder

Jeg skal om en Maadigst Besøring forblive
med alle de Maadigste Gæstgæster

Gøjede Gøjorværdige og Gøjende
Her Distoy

Deres

mindeligst

Liden

Niels Frederic Stort

Nielsens Armoder
den 12te Februar 1787

Høiædte Høiærværdige
Høiædste Hr. Biskop!

Der længe siden hinde mig, og efter mit Løstet vilde jeg, som af-
lagt min indvæsende Taksigelse for Deres Høiærværdigheds Bønnagren-
sel mod mig, som om Deres saa forderlige gæstlige og som mit hjertes Stø-
telse ved sadertlige Ønskelser, som sandt og trofast mig, at jeg virkelig ikke
er i Stand til at indtage min værdige Tabernakelighed derfor. Jeg har
derfor min Bønudsættelse Peder Raab indstillet mig, og med Studselse maas jeg
endnu skal indbilde mig den mildste Sambeholdelse af Deres Høiærværdighed
for Deres min Øydeligheds Løstet. Et temmelig faaendt Stagnat af
en Sygdom, som nu ligger en næsten særskilt, gjorde mig endelig Taglagel.
Som faaendt af Deres som min færdigt i endel Stager arbejdes imidlertid,
og jeg ønskede mig gæstlige til min Hæder Willis, som har løst mig færdigt
til, hvad enten det behøvede som, at jeg skulde blive for længe, eller gaae
frim. Min Restitution er hans Hæder; og om jeg eller Deres skulde og blive
saa lykkelig, efter min Ansigelse, at faa lykkelig til det vacante Ofter Løst og Gudsum
Fæstebald, saar jeg nye Hæder at erkende hans Hæder mod mig i
det Tinalige. Som som det, at det maatte en mere mange færdige Hæder
Draag, som har besejret mig til at søge dette af Gudsøstter Hæder mod det
jeg har. Et Hæder i Cancelliet vilde hans mig i Hæder til Løstet, og
og at Deres Høiærværdighed er min færdige Hæder og Hæder, og
for mig og en Hæder af min Hæder i Hæder Tinalige jeg Hæder. Hæder jeg
og med hans Bristend hinde mine mere god i en Hæder Hæder, og blive
dette Hæder i hans Hæder til mere Hæder, med at blive mere rigtig for
Læder. Hans Willis Hæder!

Hæder Magister Hæder jeg som Hæder min Hæder eller Hæder
Hæder Hæder, som jeg som Hæder som at per Hæder til, dog Hæder at
hans hans Hæder, som jeg ikke indvæder mere, da det Hæder som nu me-
get Hæderigt at Hæder. Hæder Hæder Hæder, at Hæder Hæder Hæder
om som Hæder Hæder af Hr. Hæder Hæder med Hæder Hæder, som Hæder
Hæder i Hæder, og at Hæder Hæder Hæder for Hæder med Hæder Hæder.

Gid sin alle det fladstundede Lygte, som alle Louge her har søffelsat sig med Jær.
Plan, og besyngtelig nugaug vil norren sig Oftermarie Frostegaard, maatte grov
nagel blaas denide!

Nu vil jeg med mit gædste Hjerte Tak sigels for alle Jærre Jærre-
vædigsels Bønnangræder imod mig, samt mig og min videre Forsamning
paa det allværdigste anbefal til Dømmes Jærreformaaend, og forbliver
med flædste Anstædig og Lydighed

Jærre Jærre Jærre vædigsels

Min Jærre Jærre Jærre vædigsels

Thoe Frostegaard
paa Copenhagen
Den 6de Martii 1787

Andendansig. Tinnas
Jacob Peter Præst

Højeste Højesterets og Højesterets Biskop,
Allerhøjeste og Højeste i Christen!

Højt Guds Raadige forlyse velkomne mig med allerhøjesterets
Etsignelse Dronns Højeste Højesterets Biskop og Højesterets
maaned. Gode til at berovde mig for flykt til Højesterets
Jud. — Dronns Højesterets Højesterets af 10 Febr. l.a. mig ind-
fordigt af Østus satte mig ind i Højesterets Højesterets, da jeg af samme
nyfærdige Dronns Højesterets Højesterets om at jeg tillige med
Kaldsberovts Etsignelse fra Cancelliet iden fulle form berovde samme
for Dronns Højesterets Højesterets, og Dronns Collate til samme
Vocation indbragt. Men jeg faaede dog uendværgt at Dronns
Højesterets vil holde mig ustyldig, naar den Højesterets vil for
den følgende saade kravsaade til den saade Højesterets fra at saade
berovgt med Kaldsberov og Dronns Collate affruet.

Da saade jeg d. 17. Decembr. sig Højesterets fra Kiøbenhavn rofolde uendv-
ætturing om at vor af Majesteten berovte til Højesterets Højesterets
irgfuld, giorde jeg saade aftalt med den Kiøbmand i Rønne til
at saade med Kaldsberov og Collate indløste med Højesterets fra Rønne
gaarude Højesterets, og da den Højesterets Højesterets i Janvrij
algide, tvordt jeg ustyldig at berovde Kiøbmand saade med saade
Højesterets berovte til Kiøbenhavn og berovgt den berovde, naar jeg fik
den Højesterets at saade, at berovde Kiøbmand saade saade sig paa den
den berovde Højesterets affruet fra Rønne, saade med saade
Højesterets eller berovgt af den mig berovde: Højesterets fik
saade af min Højesterets i Højesterets Højesterets, at den fra Rønne
i Kiøbenhavn vorude Højesterets, med Højesterets jeg sinne med mig
Kaldsberov fra Kiøbenhavn saade med Højesterets og Højesterets iden
at Højesterets saade fra Kiøbenhavn, saade med den mig i Højesterets
med Højesterets Højesterets saade Højesterets i mit berovde d. 17. Febr.
Agent Weisvigt i Kiøbenhavn, saade saade berovgt saade
Kaldsberovt og Dronns Højesterets Collate indbragt og
Højesterets saade, Højesterets mig i saade med berovde mig Højesterets

af Nexøe var mig overleveret; Daalrde ro færdig Troens
 Højersvordigbed, at paa en Tid ro baade mit Kaldbrød og Troens
 Collatz blivne Lynde og paa en Tid mig indfordigede, og iugne-
 Luude for ing Luudek hvor mig til at fætte uopne Lovnd af Kald-
 brønd fornud ing tillign fænde ifoundfærd Troens Højersvordigbeds
 Collatz: — ~~At~~ at Troens Højersvordigbed med
 ngnu Højersvordigbed Læudet med Troens Højersvordigbed,
 for de de fuldkomne idee, hvor ufidre vore Correspondence
 for fra Læudet forre, da du naar gaar med Hjelplørligbede,
 det dependere under Højrlign og Hørlørlign Hjelpe, fænt active
 og Hjelplørligbede Hjelperer: — Naar althaa Troens
 Højersvordigbed / som ing fænde / hvor, at du til min
 Hjelplørligbed anførte ro du var en Hjelper, og du fænde an-
 fægn til mit Læudet og lægn ind blivne for Troens
 Collatz de affærdet, fæ bødte ing allersvordigbed, at Troens
 Højersvordigbed ind vilngere mig du fortørligbed,
 som billign du fænt fast. Trod, i fæld min fænt Commisfæris
 Hjelpe og anden uindgærlign Hjelperer ind fænde for-
 længt Læudet:

Jeg igiutager min allersvordigbede Læudigbed til Troens
 Højersvordigbed for mod mig indvise Hjelplørlign Hjelperer
 Hjelpe og Hjelpe til at fornæmme Najestoten vil at indæmme mig
 fornæmme for, fornæmme Hjelperer: — Hjelpe fæmme Hjelperer
 min vore og bliv vil Hjelpe den, og fæmme Hjelperer
 fænde Hjelpe! Hjelpe indværlign Hjelperer Hjelperer ro
 dro for, og fænde fæll bliv, at du Naadig Hjelpe fornæmme
 vil Hjelpe, opfænde og vilngign Hjelperer Troens Højersvordigbed
 Højersvordigbed med allersvordigbede familie!
 med vilndet Hjelpe og med allersvordigbede Veneration jeg
 fænde for du den at Læudet Troens
 Højersvordigbeds

H. Ole Krofthager
 d. 16 Martij 1737.

indværligst siners
 Cas Hanfen Mahler.

Jonas, Kongens og Kancellis

Højædels og Højherredige
Jens Bispe!

Herredige Jens!

Jens Højherredighed vilde nu endelig tillade
mig iindsende mig et budskab: at jeg snart
i fulde 15 Aar har forsvundet og forbragt min
bedste Læse-Aar i Kjøbenhavn, i at mig et nægt
Anger og Dødsfalds Læse har i Håndberg i
Hiern Jæren 2 Meil fra Holstebro i Jylland
i Haab om at forflyttes til et bedre Læsebrød,
men lidt for forgiemt, og nu det ringeste at
Læse gætte mig og min i alle Aar tid;

Med min Tilbøjelighed maatte jeg af mangl
paa uobruddig Opford i Aaret 1767 forlade
Kjøbenhavn og iindtage Præceptors Plads for
afgængen Kone Lyngstrup i Meirup, som fra

jeg Loue til dette ufulde Kald. —

Men da Olsker- og Allinge Dagen kald
paa mit Fædeland Bornholm er vacant,
soer jeg Snort at Lunde woxe min Madmannskens
til mine Nytte og Tjeneste og derfor udfolde
uudtørlig Opford til mig og mine, samt da nu
naturlig Hjælp til Fædelandet og saa drager uagt;

Dygtig er uindat som paa Prebica Holanfaa
og som Ungdommens Uundring, samt med Gode
musical, & Gørdel, med nogen Donsk eller Længsel,
forord jeg faaber at Dagen ved Guds Tjeneste
skal blive ordentlig og forbedret;

Da er min uindtænkelige Tilføjning til
Deres Gøymondigheds og min ydmygste Loue og
Begrønning, at Deres Gøymondigheds vilde
naadigt forunde mig dette Dagen Kald: eller
om jeg kunde bide om nu større Naade, at Deres
Gøymondigheds vilde, til Opriisning for Dem, som
kunnen jeg for sin Lids og Lidet, Konflikt mig
til at Dagen kald i Fædeland; I det sidste Gaab
som Deres Gøymondigheds naadige Resolution
at udfolde dette Olsker- og Allinge Dagen Kald,
faaler jeg i Dybeste ydmygghed
Deres Gørdel Gøymondigheds

Handberg Dagenborlig
Den 20de Martii 1787. —

uindtænkelig Tjeneste
Joseph Marckman

Königl. Kön. erhabliche Königl. Land
Copie

Die hochwird. Audienz Hr. Joseph Marchmanz
Pörschinger von Handberg Mündler i. Herrn Herrn, der
nicht in dem vorgedachten, sondern in dem
wille in dem nämlichen am 11ten dieses Monats

Ist mir in dem vorgedachten in dem Herrn Marchmanz
Hr. Marchmanz, Pörschinger von Handberg Mündler, der
mir in dem vorgedachten in dem Herrn Herrn, der
nicht in dem vorgedachten, sondern in dem
wille in dem nämlichen am 11ten dieses Monats

Erhörung

P.S. af med følgende forudsatte Attester, vilde disse
Gyldige og værdifulde uadviglede besvare at erklære
mit Forsold, som jeg med Guds Bistand skal prøve
at forbedre til mit hvide Leds.

noget
sigt
alle
der
det
det
og
der
nu
de
anden
ring
ed
de
ad
sind
sind
ling
aa
som
som
som
de
de
de
de
de

Jönköpings, Jönköpings, och Jönköpings
 G. Biskop, Delle!

Jönköpings höj. värdigsteds värdiga och friska-rosser
 skrivelse till mig med följande Dokumenter för mig
 i givet, givet du för första Hjerta och Järns eldste
 Skatten namn för Jönköpings. — En annan Jönköpings
 og Lofte noget Jönköpings; men du jag som at det angif
 Jönköpings og Järns af Jönköpings. Den givte mig det Jönköpings
 i Lofte: men Jönköpings var fläk intet angif
 for at vider Jönköpings af Jönköpings, som blev Jönköpings
 at vider Jönköpings, og angif mig om Jönköpings Jönköpings.
 Jönköpings var allas i jönköpings god vider Jönköpings
 igivte mig; Jönköpings og fläk in, at Jönköpings
 i Jönköpings Jönköpings noget vider Jönköpings om
 Jönköpings Jönköpings; og, som Jönköpings Jönköpings
 noget ubefogelig angif; som vil Jönköpings vil Jönköpings
 vider i Jönköpings Jönköpings: vil Jönköpings om Jönköpings
 Jönköpings. Som vil Jönköpings Jönköpings Jönköpings.
 Den angif mig om Jönköpings Jönköpings, som Jönköpings
 at vider Jönköpings Jönköpings Jönköpings som Jönköpings og Jönköpings
 givet for mig Jönköpings Jönköpings Jönköpings; og all Jönköpings
 vider mig, at Jönköpings Dokumenter, som Jönköpings Jönköpings
 Jönköpings mig, vider for det første Jönköpings Jönköpings (Gud Jönköpings
 Jönköpings) vider i vider Jönköpings Jönköpings. Den, vider all Jönköpings
 om vider og Jönköpings, angif mig at Jönköpings Jönköpings vil
 Jönköpings Jönköpings Jönköpings: vider Jönköpings Jönköpings Jönköpings
 vil Jönköpings Jönköpings og vider Jönköpings Jönköpings. Min Jönköpings,
 Jönköpings Jönköpings Jönköpings Jönköpings og Jönköpings Jönköpings
 vil Jönköpings Jönköpings Jönköpings Jönköpings Jönköpings
 Jönköpings og om Jönköpings Jönköpings Jönköpings Jönköpings Jönköpings

I disse jævnne-fulde Omstændigheder, som at læse alting
 med det bedste Gjemme tillige som fulgt sprogene Venne og
 Forskædsel, sandt vilde vist som paa Livet og Læres for;
 ilegemalene fortælle alle du endem skælsmodige og med
 Livet som for mig som I end som fast at de alle, som
 end og Bredvidde. Min Lære Omigra. I det
 sagde at vi se fra mig med det første til den Broen
 paa Christians-havn. Gjør paa den jeg formælt
 som indvæntigt Gjør til dem som høj-omvendig-
 led. Gjør mig forbliver, med end af dem
 som Gjør som Helgenene,

I den høje, højevendige

Næste

d. 23 Marts 1787

erholdigt og lærerindigt
 Hans

Hans Anker.

3
Underrøstning 3 Bro Memoria

Da 5te Aar for jeg soed Koale for i
Romme, og med mig en Supper Lorkant mit
Broi, dog laugt Broa illa tilrekkelig til mig
og minde indkomme, i Sald jeg illa med Ørens-
sien nogenledes kunde fannet stalt Samme
Mangsk., at opleve Ungdommen og Lovene
medig at Samme Sand til Sjæle og Sual-
ge Lomme i Otatid, Sallu er en Loxer
Mligt. og Sallu betragtel undroul-
me Sallu Korratning laugt betjdeligere
væl und Mougde indfær, allsa ingre
Stude at betømmingerne ogsaa Sallu
for næst Sallu Sallu; jeg Sallu Sallu
Sallu Sallu Sallu Sallu Sallu Sallu Sallu

og alle mine ringe. Indføget anmod
alstid paa Dyrsk nul, da Høsten sump
og næst fornyet ind mine best
vulgar paa en Landstræ og vglide om stad
paa mit kalle alle mit besærlig str
bair, og fornuftelig al Dyrsk Høst
arrænderisud nud Høst Nærnerulke
i Rome. Dyrsk Naadigt viderulde
Høstomum, hvorat Høst Dyrsk
næst under min information.

Dyrsk Dyrsk Høstarrænderisud belindt
al jeg søgte Plakirkebyes Høstsoedania.
min al mine blan afstænd, da jeg illu
sant Indvolderulke i Dyrsk for jeg
nud indigant ansøgning til Hans Høst
Dyrsk, eller under Høst Høst, om
allværdigt al maatte nyde gratis i
betragtning af mine kallede Lær, for
Høst i Dyrsk al mine punkt vider
for Lærerne; Min ansøgning Lær vider
værd i det Høst. Dyrsk Cavellie; man
blan afstænd i Høst, formodelig
af Mangel paa Høst Recommendationer.
Indendags indvolder jeg mig her
for, Dyrsk Høstarrænderisud Høst Høst

maaninde inden Støtteløse, og at jeg, og mine
 sønner saa tydelig at blive indkaldet i Lu-
 garkol, der dagligue for Kongen og
 Sveriges Højereordningsråd og Kongen Manifest-
 liggende og omme Gæster. Forlovs kal-
 ders sigdels nider, og mig til sigelig
 Nytte i mine Maanedes. Nuadig i den
 for mig og Tjenesgjør mig i den
 Andendagst. Gæster, Minde og Danner i
 København der sigdels mig at de brønde
 Hidsedel som min Ansøgning nider for samme
 lig datter og Sveriges Højereordningsråd
 sigdels Reiommentation. — Tjenesgjør mig
 der da jeg der for nermal mig til den
 Højereordningsråd; og i Andendagst Gæster
 derom, og inde i de fladlige vanner til
 Gæster for Sveriges Højereordningsråd
 derom jeg med Andendagst sigdels

Rome den 23. Martii
 1784

Gæster
 Højereordningsråd
 Andendagst
 Gæster
 Haac Carlström

Hiermitte Vind

Jeg skriver ligesom de der skriver for, altid snart. Med
Brennend nu Skipper Ros for en seker jeg er indse-
sigt. Med frøden skiver Gang er alle med Stedligt men
sig miglygt - nu midt jantligt. I Aendring af Nests
sigfrøden Skriver om skiverfærdig Læse med Brødt
i Svarene er det jeg skriver skiver Gang. Der med jeg
med er Kommissionen villig til at afse ind i viden
Læde Antagelse til den Læse i den Brødt
at naar færdig beider me, Læde er Nødt fordygt.
Men på den Antagelse, den Brødt, den Læde.
sigfrøden beider jeg er viden. Mandt jeg på det færdig. Jeg
nu faar midt skiverfærdig Læse, som skal midt
følger skiver færdig Mandt for Læse og 4 Brødt, som
skal sig, uphr at faar man Læde til færdig med sin
Sergeants plads, der gaar færdig 18 Brødt aarlig, og midt beider
Læde altting, naar gaar for en Læse, som er
Læde til i Den med Læse med en Læse
Læse, og omgæng sig færdig og 4 Brødt til
Brødt Læse. Det er billigt og nok at færdig for
Læde Læse med ustandig Brødt, som den
Læse, som skal naar om den Læde Læse med
Læde og Læse, der og færdig for, at den Læde Læse
Læde Læde. Men for færdig færdig Læde Læde
med en indlydige Mandt Brødt, nu Mandt skal
som indlydige med Læde, jeg skriver med Læde
Læde med, der faar en Læde Læde til min
Læde og nu på af Læde Læde Læde.

Wan jeg mindes ombrøst og Betydning endelig
og Billedet med jeg nu, for jeg maatte ikke saa snart
sige, men jeg mente, at Billedet og dets indvirkning blev det
lige det selv Billedet, og at det første mig endelig
kunne være, såvel som det er, at nu er blevet ulig
lig med dig. Det Billedet maatte kun den oprindelige Billedet,
og med en uliglig Samfundet det fra det første
Koloniserer Müller er indvirket, men i det,
borneret i Indvirkning, men det vil være en anden
sag for. Aldrig skulle jeg kunne forslaget gøre det
Billedet i Oskier Billedet, som er vacant, idet jeg ikke
men det mente det til og oprindelige Billedet
tab. Jeg fandt det Billedet for mig til
den nye Indvirkning. Billedet mig, men
jeg tror og, at det vil være Müller og for mig det
tab, men det er meget andet Billedet for mig det
Jeg kendte det første som Mand og Billedet, den
Billedet og Billedet som Billedet Billedet,
jeg kendte den Billedet Billedet. — Til mig det
gør, at Billedet jeg Billedet. Billedet mig
Billedet at jeg Billedet. Jeg vilde ikke og Billedet
det selv til det første. —

Jeg vilde mig!

Paulus Billedet

til det

Prophet

Prophet 24. Marts 1787.

Robertson

Hälsningar
från Lund

Nyckter Nyquist är ut omvänden i Sigt och i Sigt Lund.
Kontingen är på försäkringen och såsom, att den är försäkrad på
144 1/2. Den kontingen är på 100000 att den nyckter är
akt. Kontingen är på 100000. Jag har med denna nyckter
skänkt från Nyquist till och i nyckter till om med
alltså nyckter till att bli försäkrad. Nyckter Nyquist
tänkt sig inte på på tidig, det är heller nyckter
tidig till på mig med samma i heller kunde man tänkt.
Blevn nyckter Nyquist i Sigt Lund, som var
Lund med, skal inge ordligt till den 4. Sigt
mell på min Nyquist och på samma. Nyckter
till om Nyquist med alltså, och den 100000 i
nyckter, jag jag den om ut framtiden

Hälsningar
från Lund ordligt
Ernst Olaf Stray
Nyckter Nyquist på Bornholm
d. 25. April 1787. —

Føjtelig Føjorvordign og Føjlorde for Biskop!

Jeg vord saundlig ieda, men hvad for dord jeg skal aflogge
minne orvordignen Ladummunlig for Deres Føjtelig Føj-
orvordignen som vord Dvord vilkormaanende Recommen-
dation gielp minne Alrommedvordignen her fjuering til
minne Føjorvordignen Tidfald. Jeg faabro fjuord vord dord
fjuord Anvordignen at minne i minne til fjuordvord
Melvordene Dvord Minne Gud i Aandene, fjuord til D. T. O. M.
fjuord gion fjuord vord at villen og gion vord fjuord fjuord
fjuordignen! Dvord fjuordvord Dvord og fjuord fjuord
fjuord minne vord vord at fjuord minne vord vord fjuord
fjuordvord, da minne fjuord vord i Haste vord vord, og minne
vord fjuord fjuord fjuord vord vord vord. Jeg fjuord og
vord fjuord fjuord vord vord vord og fjuord vord vord
vord minne jeg allminne fjuord vord vord, fjuord vord
vord vord vord minne vord fjuord vord vord fjuord
fjuord fjuord at fjuord fjuord vord og fjuord fjuord vord
vord vord, og fjuord vord, at vord vord vord vord fjuord
vord, minne vord vord fjuord vord vord vord fjuord
vord fjuord, fjuord fjuord vord vord vord vord vord fjuord
fjuord og minne, gion Testamenter og vord vord vord fjuord
fjuord vord fjuord fjuord i vord vord fjuord fjuord vord
vord gion fjuord vord, at fjuord vord vord fjuord vord
vord fjuord fjuord i fjuord vord vord vord vord vord
vord fjuord vord vord fjuord vord vord vord vord vord
fjuord vord at fjuord vord fjuord vord vord vord vord
vord vord vord vord vord vord vord vord vord vord
vord vord fjuord vord vord vord vord vord vord vord

Ja, Pilden faves indblinde fra Accademiet i Winter uoppen
fridre uopnt, og Pilden uie ydruigste forbeie for fave i
fave maade Lunde foruuar uopnt for Dronns Højedln Høj-
uorvordighe^{de} suster ing faveen af Girstet!

Dominic: Misericord: lod ing mig indfallere i Naxiorke,
uue favebrdet blivro Droudeu forfuant af Capellanen, og diste
ind mig indtil vidron nstre Høi Høist Kiortes auuor-
uieg, for rj besoon Høist Pabst i diste ellers vobryde-
fildre Girdre.

Alt Haadue Gud berrde, Hjerde og groudfostne
Dronns Højedln Højvordighe^{de} uie dit Højvordighe^{de}
favebrde, uue gaudste Efte^{re} Familie!
Hustre af Girstet

Dronns
Højedln Højvordighe^{de}

Augiounstr og vobidigste
sinuor

Las H. Mahler.

St. Olafsgaard
d. 14 Maj 1707.

Pro Memoria

Paris Valdelstet mange end af 12te d. om. saa jeg for et par Dage siden
 rigtig nok, og for saavel som aflegge min forbindelse til
 for deres derved Omsorg for mig med forfærdigt indstellig
 sigt. I Begrebene til Altes Allinge og Sandrig ikke
 forlign, eller tilkøbt nogen anden, vel jeg for sin Omsorg
 Digt, samt da med forstille mig som Digt; Lige som jeg
 selv skriftlig har underkastet mig at skrive Gave Gode-
 nedlyde til Noen, og aufer samt. — Den 17de i isten Maaned
 om f. m. underga Alton A fik saa fast af den Digt-
 fælige Digt, som jeg bebom, det ufor anderslige fudfæd
 at sigte med a Digt og Grund til Digt for min
 Antecessor, med hvilken jeg litle ikke for tingsk nogen
 Accord om det allerede givet, den tinte og alle med
 en total Digtlogge. — I Digt paa at de Talen,
 som indfaldt i Digt Digt, var gaudt forger med.
 Det som nu saam tilbage er saam Digt med underkastet,
 alle f. m. i Digt afvundt bebom Digt
 til saam Gude. For sig at Digt i Digt af
 det Digt, som saam færdig, Gode jeg med Gode
 og Digt at kom Gode. Digt at kom til Gode
 ikke, og Digt for Gode Digt at med mig og mig
 fra den tinte og omstoynde Lige Sam. —
 Man mente da at den nye Digt skal tage sin
 Digt. Digt at med mig med allefær
 Gode Gode jeg kan give mig om f. m. og for
 Gode saam Ligt for. For for is f. m. det Digt
 den, som f. m.

Njcker færdig Digt
 Digt d. 25. Mai 1787.

Valdelstet
 Gode Digt
 Digt Digt
 Digt

D.
 Gode
 Gode

Jägern Jägermeister og Jägleren
Karl-Johannsen og Byg.

Ja, saa mig gleden, som nu selv er
gaaet i sundt, at jeg kunde faaet Olov's raed,
at liden jeg nu, dog nu, at man selv er grundet,
Da jeg selv faaet Olov's raed om, at jeg
saa selv saer. Og liden jeg mig selv
: Dan, at jeg mig mig sig selv
: Dan som Gud og Bannagter, som Deres
: erordigste for mig, ved at alommes
: Der, qua i sin Haand, min Supplique, som min
: Partidat i Kiobentzen om mig, og for Dan
: Umaga, at liden Dan i Cancelliet. O! at det
: liden ved Dan sig Gud's Willie, at jeg, der
: mig nu erordet, som liden sig selv, og faaet
: liden. Og liden det gleder mig, der nu selv

Var en kung Björda? Ii min barbrudar ar nunden
illa arkomman for til kaldet; stiont fan bla ind:
-sat Tom: misericord; somendast? Ina mange Va:
-cancer for var; forsam fan, uttar forstans Angjering
maatta madblinn og forsinu sin forsam fanka Man:
-nigstun; yng maatta du madblinn, ut begygt Ina
Kunnigst, Tanna: Namkafur indragun, som var
my ganzt inminlig, da yng forundast Ina omu:
-maada som Björdom, som for for vdrat, und ditta, ud:
-han for sat min gillnad til. yng var i fukt d'lyg
illa minum und 3 daga for for fuktud. Tumbriun
-yng og forundast, fuktud var mangt limest for mig
som allina var rign; ja udhan 4u 3 forstans maatta
yng vdrat for nu d'yg og nu kunnlig dval ut dagan, fan
for forstans Ina og eillid til mig, fuktud yng og, fuktud
dat var mit fuktud madstas og min fligt, vdrat
-da mad stid og forundast, forundast. Wenn ditta mange
d'yg for i forundast Ina d'yg, for fuktud sig til an d'ygdom
som yng inn i G'lyg for vdrat mangt g'lyg d'yg som
nunden mangt vdrat mig, og vdrat vil vdrat d'yg d'yg
for illa d'yg d'yg forundast g'lyg allat d'yg, wenn maatta
du boms ut og i d'yg, og d'yg var g'lyg til fuktud, da
d'yg d'yg var fuktud, katon: forstans fan var d'yg d'yg

Se, og angaaer jeg saa jeg, altsaa var jeg ingen lykkelig for mig.
I dette maatte de om mig til og det er det, som er min grund
indens i den fulde. Jeg maatte saa det som alle andre og saa
for det. Derfor, at jeg kunde se det saa, og det maatte jeg
endnu bruge, saaledes min indvirkning i den laade, at jeg
kun saar. Jeg kan endnu ikke bruge for det den aller
høieste, men maatte altid gaar med det saa, til det
samme ting det er nu, naagde den som den og den
jeg var nu, saaledes jeg det med det, som er
nu og min vilkommen Gode, det er det som den
nu indvirkning og indvirkning til mig, indvirkning
den, den som den til mig nu og min
Og nu, indvirkning for det den, jeg for det som den
indvirkning, men man indvirkning for mig, nu og min
den den, det for jeg nu indvirkning indvirkning, nu
og det, efter den den jeg indvirkning den, den den,
den jeg for den som den og den indvirkning den
den, og den den. Men hvad skal jeg nu indvirkning,
nu og jeg kan indvirkning den, at den indvirkning den den
den den, nu og min den den den den den den
den indvirkning, og den den indvirkning den den den
mig den den den den den den den den den den den den
den den den den den den den den den den den den den den den

indtænde mig, og i det næste Træk om allernaadigt
Din sønnes Jærløvs og med alle gudsvenlige Hils-
signinger til en godnat, og første Gode Nat

Højeste Højherredige og Højlovede
Hans Majestæt Kongen for Danmark
Jesens

Hans Majestæt Kongen
N: 304 Maj 1787.

Underdanigt og ringste
Ejers

Hans Christian Møller

Højædla og Højærmordige
Herr Bisshop Balle!

Årædige Herr!

Alene 20. Martii sidst insinuerede jeg
Deres Højærmordighed min undervænigste
Ansøgning om Olsker og Allinge Ingua
Kald paa mit Svendebud Bornholm, til
frilæse, og medfulgte Attester, hvor Deres
Højærmordigheds nærværgste Frievning og
Konferens, og da det vist formodes,
at Ingua Kaldet paa Sjøkingen Christians,
de snart bliver vacant, saa beder jeg
undervænigst Deres Højærmordighed ville
nærværgst konnede mig råde det, eller
og det søgde Olsker og Allinge Ingua
Ingua Kald, paa det jeg i min Almindelighed
maa blive saa lykkelig tilfredsstillt
som

L. Anthon
om Al
ign
fad, og
nman
s, at
end Ingu
sam
o Bju
sans
n vænt
s ikke
ma var.
som lam
og med
s paa an
ed mar
s. Wedel,
ligation
og Mad.
ms,
pau =
er far
og faab

Tom jeg, og her med, Paulus Kæmpe
mæltigst den Guds, som for mig uafslægt
skal erkinde Guds Barmhjertighed og takke den
Guds barmhjertighed Naade mod mig; og i det
særlige Guds om det af den Rude færdige
Guds og Guds barmhjertighed
Guds Barmhjertighed
Guds

Handberg Angenonlig
H. Holstebro den 9. Junii
1787.

indværgen Lægen
Joseph Marckmann

Hand
af

Højærlig og Højsærværdig Hver Høfdest.

Der er mænt end for Maanden, siden Lovel Anthon Müller i Swanike mitte mig sin Supplique, om alle leevnærdigt tilladelse til at bestilles til Tegn. Jeg blev derved, efter Samtykke og Samvittigheds, og forstiller mig, at den for længe siden er kommen til Deres Højsærværdighed. Det nok er det, at den er blevet stillet til at være Holstøllen, end Tegn. Man kan finde med Nogen, der kan assistere dem med Sangen. Og det er en Barmhjertigheds Bjergning af Deres Højsærværdighed, imod dem og deres fattige Koner og Børn, at give dem et Lærebred.

Et Hr. Carstensen, paa min Vegne, har været i Proeskilde, saaber jeg, Deres Højsærværdighed ikke tager iagttagelse af. Jeg er længe for at komme ind. Deres Højsærværdigheds Brev af 28de April, som den mig først indsendt den 30de Mai, limer jeg med dem alle besvare. Inden vi har jeg betommen saadan yttelse: For de 400 rd. som Hr. Steggelund var skyldig i Sjælland, giver dem yttelse som Hr. Wedel Obligation. Derimod giver Hr. Steggelund Obligation for 400 Rd. med dem i St. Boels Præstegaard, og Med. Plochers Indsats til Pulekastan, for Naar, paa dem, 200 Rd. som det var Hr. Plochers Obligation paa = 400 rd. bliver indprint. De øvrige Debitorer har jeg med Hr. Carstensen, skrevet om til Hr. Lund, og saaber, at alting har sin Rigtighed.

Jeg som hans højeste erdigste vil pardonere min
vandtænkte Svare, som jeg faaer, under Naar jeg mig
at gøre et Forslag. Jeg seer forud, at Indtægterne
indtæ Capitaler blive ukonkord, og at alle Udgifterne
bestemmes af Rentesur. Det kommer altså an paa,
at disse blive rigtig anlagte, og at der er en bestemt
Forsikring for dem. Det giver imidlertid Hæft
ligge, med Forsikring med Regner, i den Hovedsag,
eller Forsikring. Et p. H. Succesor regner sig med at
giver nye Obligation, og faller ikke, uden vil, eller
formaaer at betale Røggningen. Hvornar skal de være
ansvarlig for Rentes, og betale Rentesur? Naar Rentes,
Rentesur, eller gave Guld og Arvinger, naar flytte Rentes?
Her giver eksempel paa Landet: Regner vil ikke imidlertid
Regnerboligen, og laarer den forvalde, paa sin Formandens
fide, som kan det i Rentes. Hvornar kommer, at de
mange nye Obligationer, paa saadanne maade kommer
100 R. i det første, naar nødvendigen forsaarsags Rentesur
gælder Rentesur Rentesur og Rentesur. Men at medde
om andre Forskætteligheder, saar for Rentes og Rentes,
som efter Prescriptet af 8. Maii 1751. Skulle være tilføjede
med Regnerboligen Rentesur.

Jeg at forkomme alt saadant, sjunde mig, det
man gammelt, om det med et Conclusum Synodale blev
bestemt og fastsat, som en indvirkelig Lov, at, naar en
Regnerbolig rangang man pantsat til Indtægter, [det
for Naar sig, at den de maatte være i tilbørlig Stand]
Indtæ Capitalen blive bestemtigen Naar den Rentes,
og Succesor i Rentes, den en efter den anden, naar
forpligtes til at betale den saarlige Rentes, uden at
giver nye Obligation; med mindre den vilde indtæ
betale Capitalen, og saadanne selv blive fjernes af
Regnerboligen - Efti det de maatte ikke forbydes dem.

Paa Saadan Maade befolde Julebrevet at bekræftigt Hypothek
for de indlaante Penges; den som først kogenskabt, blev først
for Brøderne og Betydning for nye Obligation; og Regner,
uden videre Udgift, eller Omkostning, samt alene Kantsen
at være. Men Nogen deri tage Forbunden, thi den først
des og Saadanne, var det let, med Presten og at for Bogens
mend, at Regnerne kintproffer at tage Kantsen, som ikke kan
være gængs, ind-til- den med Lunde og forbyggat Dispute
imellem Litterator og hans Formand, eller dennes Anvender, an
gaar de Regnerboligens Betaling.

Men jeg beder om Forladelse, og forbliver

Dinns Højsæde Højsædsvigter

Sten Marie, 1787.
den 14de Junii.

Lijlige og imensdanige Spør
M. L. Stiortb

D. K.

Jeg ind og daantaler med H. Frøys Hiorth som
indvættat om, at nu og anden Tid paa Bornholms
som for Laant Frøys af Gulds Løst, som saant paa
Festpaand og Haaspeer Gaa 400 Rigsdaler,
er fornuftig og godmigtig. Begiering, at jeg og
maatte vedtage den som Godhed til 11. Decemb.
a. c., og saan til Laant af den Givlige Gulds Løst
400 Rigsdaler. Imidlertid skal jeg end Gaard
Fæse af A. M. Moud og tilfille den en lovnestig
Taxatione Lovgivning. saan som begynde Lovet
for alle tilaordede Haaspeer Gaa.

Imens det maatte begynde om Gaa at opstille Laant
Obligationer paa begynde Stampet Taxation og
tilfille mig saan betide til Retorellering som
jeg skafte forbunden til Preedig Lovestillet.

Imidlertid fornuftig mig Moud Oude Moud
til min Glædelighed, saan som og paa saan Maade
Angaa bliure Modtaget, om at Lau modtager
paa Bornholms Amt som alle om man skat
skal følge Amtsaar i Kiøbenhavn.

Jeg bade min godmigtig og osbidigt Compliment
formaldet saan Godeordiggad B. Koppa.
Men alle Godeordiggad er jeg

Jens Andalsen
Kunst og Læge
H. K. S.

Christiansro 16. Juli 1787.

Jeg ind og daantaler med H. Frøys Hiorth som indvættat om, at nu og anden Tid paa Bornholms som for Laant Frøys af Gulds Løst, som saant paa Festpaand og Haaspeer Gaa 400 Rigsdaler, er fornuftig og godmigtig. Begiering, at jeg og maatte vedtage den som Godhed til 11. Decemb. a. c., og saan til Laant af den Givlige Gulds Løst 400 Rigsdaler. Imidlertid skal jeg end Gaard Fæse af A. M. Moud og tilfille den en lovnestig Taxatione Lovgivning. saan som begynde Lovet for alle tilaordede Haaspeer Gaa. Imens det maatte begynde om Gaa at opstille Laant Obligationer paa begynde Stampet Taxation og tilfille mig saan betide til Retorellering som jeg skafte forbunden til Preedig Lovestillet. Imidlertid fornuftig mig Moud Oude Moud til min Glædelighed, saan som og paa saan Maade Angaa bliure Modtaget, om at Lau modtager paa Bornholms Amt som alle om man skat skal følge Amtsaar i Kiøbenhavn. Jeg bade min godmigtig og osbidigt Compliment formaldet saan Godeordiggad B. Koppa. Men alle Godeordiggad er jeg

Tjeneren som Gud förlovat som alla andra
Dyröningens för Rongens givet; för
för fullen i den Giften da gien Rasille
som illa just illa som ut anull? i Tids
Dyröningens fullen mælt noget om
ut som illa caa Bornholm medt flage
Hyn, som ing illa man, da t illa som
just illa.

Men vil t illa tale för stans som is
Lindens caa Bornholm som man of ill
fættighe i dilling. Holalomsen of ill
den stillslike god, og for siget Rom
men smælsche. wst Gud; ut fuller sa
milin. dant Givordensigst. T. T. T.
Men nor Carstensen saar vi som ill
til Dilland i. Åa Bornholm indur som
sig og de som nu som fremid ut, pil
Dochroes vde, indur som ut med Loin.
men i indit bunt som blim, maekt ing
saarh, hi nu som nordig man bunt ill
forlov den buse Bistops Mist.
Min respect for nordig Linn, som min
Rom; keligand dant Givordensigst 2 som
sju dilling.

S. T. G. G.

Geiloff d. 21 Aug 1787.

Höjerdén Höjre-Mærkelig

Hø Berthel Balle

Gjinstige Gæst!

Daglig at hude under Rørdørne søgere og hokjørn,
kingne for den nødderlige under-goldning til sig
og unøjede Bøen, at forudsage den Rørdør-
fulde den under lystandig søjse-fuldt anbrægt, og
dillig at angstet af frejnt for anders fordring.
Saalvds nu den ijer til stand. Gæst under gog og min
fæddig familer fædder, og disse søgere vilkør node
mig til underdanigst at søge min tilfligt til
den Höjre-Mærkeligst, nord den underdanigst
begjering, at den höjeder af Höjre-Mærkeligst naar
digg vilkør nord ledvold nord mig fæddig
konur og 2. d. unøjede. Som saa iøjeblikken liden
og naadigt søn søn min fæddig og brødderent
naadigt underdanigst begjering, gud alt god
fædder vilkør søjse den höjeder höjre
mærkeligst nord höjre familer for den höjre gjæst
og naadigt brødder mod os søjse og sigt nord
höjre i i sigt underdanigst søg søg den søg
at søjse

Paul's Song 29 Sept.

1787

Höjerdén Höjre-Mærkelig

Hø Berthel Balle

Gjinstige Gæst

underdanigst søjse

Anne Cathrine Dahm

maatte nadigkeits i dybere Armod, og derfor jar jar ma-
 gneflaas, og ind til indvinding af Jaa, Deres ^{gode} ^{gode}
 Gode, endige Gode, Naar, til at offerer mig ^{for} ^{for}
 besondra, man og Families Velstand, indvinding af ^{for} ^{for}
 mig at Lave, end jar jar Landet, Min Lunge for ^{for} ^{for}
 ind Gode Naar, indlatter og forslammere ind ^{for} ^{for}
 Indvinding for ^{for} ^{for}, jar til Deres Gode, Gode, endige Gode, ^{for} ^{for}
 jar jar Armod, til at forslammere ind ^{for} ^{for}
 ind mig og min; I forslammere ind ^{for} ^{for}
 indige Gode Gode og Dama, jar ind ind ind
 for indvinding af jar jar

Biergegaarden, i St. Pauls By,
 d. 9 Aug. 1787

Høvedes Gode, endige,
 Gode, indige,
 Gode, indige,
 Gode, indige,
 Deres

indvindinge Lave
 Lave, indige

11. 1787

Ad Aar, Samiel, Dalen, var en, dirlig og veltogend Aar,
og en god Uigdoms Lønn, der med Lid og Fær og Skidion
for forstod sig færdig, med for sig den Uviden, og færdig gods
Midvortstid maas sig for en midvortstid igjendage, sin Lønne
for, for for, alvorlig og forstelig angreb og forstod, og forstod
indfærd, færdig, med en færdig, forstod, færdig og anførdig
Lønn, sin færdig, Samiel, forstod, med Lid, sin færdig
og Uigdommeligt at indvortstid, færdig Anførdig forstod
opvortstid, færdig, og færdig, forstod sig forstod
at Gud med, færdig, forstod, og færdig, færdig - færdig
sæl, færdig, færdig, og færdig, færdig, Samiel
Uindvortstid, og færdig, færdig. midvortstid af
Buel, færdig, færdig, færdig, færdig
den, 11. Maj. 1787.

H. Stensen
Kongens

Blivende Irens søjle Raarke, sin uærdige
Børns Allermundtredawigste og i 1787 =
= med ringen

Rønne d. 14 August.
1787.

L. H. H. H.

M. J. Plehm.

Gøjeske Gøjesoverriges Geer Besked
Gøjeske Gøjes

Deres Gøjesoverriges gøjeske og nære
Ellevælske og det værdige Følde som Deres Gøjes
overriges Gøjeske Besked for mig og den ten.
En som man kan allertørste Uendelighed, og mig vel
for Deres til at indtænke mit Gøjeske Syden, sig
gør mig som indvænterne Smigge til at aflegge
min allertørste og allertørste Caldejen.
min indvænterne og allertørste Uendelighed
Følde Deres mig i Gøjeske til at indvænterne
min Deres Gøjesoverriges Deres Gøjeske
og Gøjeske Gøjeske.

Nære Gøjes

Denne indvænterne mig at indvænterne Gøjeske
Gøjeske; Den Deres sig: Deres til Deres
Gøjesoverriges, Gøjeske, Gøjeske, Gøjeske
Gøjeske; Den Deres sig Gøjeske Deres
Gøjesoverriges, om det er gøjeske sig maatte
Kære en Gøjeske Student som var sig til
Dagen, Den sig maatte min Kære sig til Capel
tan, min Gøjeske til Combination, som vil ikke sig

upfordra, sig kan ingen af mine O. Børn forstaa,
og mit Brev ingen taaler mig Gode Sag med
Vandsejlsk. Jeg kan i denne Englands Tid in-
gen at tage mig tilflugt til min til Dets
Gylden Gøjenverdiges Navn Brevet og De
væreder. Jeg givte sig Dets! End mig
Dets fornuftens Gaard; sig skal ikke af-
lade at indvise Gimmalske Vælgvalde over
Dets Gøjenverdiges og Gøje Familie,
sig Guldene i Lyden Soumission

Gylden, Gøjenverdiges Gør Dets

Dets

Lrs Prestegård 1707
den 30te Augusti.

imidlertid sig sig sig
senest

Lens Michael Skottu

Højædle og Højærværdige Herr Hofr.

For Deres Højærværdighed nu læger jeg til at anbringe,
at Dignen i Nykjær, Ole Stray, er bleven ganske af-
lindig. Han er om Natten vant til at kiste sig, og
laant Dignen, Tabers, Winden ind, og med Feir og Bran-
den, og gædelige Calimaader, brunt og indlagt fæm-
licke har han laaltes lægt af Dignen, at han nu,
eftersom Amtes Forandring, er lat i Rønne Gørd.
Wagt. Jeg har tomt mid at melde det, i haab
om Forandring og Forbedring. Nu har jeg laant en
Dignen fra ham, af H. H. H. i haab om Dignen, og
Dignen og laant den, et nihil supra. Han forlanger
Dignen over for Sommer og Dignen Gættige, om han dog
ikke nævngiver, forger om Dignen har Magt til at
jag giont, paastaa, at han kunde maakt Dignen fra
Dignen, forand han kunde arrettes, laant mid Højærd
H. H. H. Han forer, at hvad Dignen han i Dignen
jag giont, kan betales mid Dignen. Og han er saa fattig,
at hans Dignen og Familie, i Dignen mid maakt midten,
giont af Dignen og Dignen folk. Dignen Dignen han,
at jeg skal i Dignen Dignen i Dignen, giont han Dignen
Dignen forer. Jeg maakt, hvad Dignen Højærværd-
ig, i Dignen Dignen Dignen, mid Dignen, og forer
Dignen

Deres Højædle Højærværdigheds

Min. Marie, 1787.
den 27de August.

Højædle og Højærværdige Dignen

M. L. Kiort

og færd, færd Gæd med somt forst,
høt in pærlagrligh, og riden smi for
royer af Mornisfærd. Fry
ndere altho i Dybste indfærd,
miged at mollogge skone min
indendany. Anføring for Dron
gjøvmandigede. Sover, for med in
skadany. Bøve, at bote Dron gjo
samværdiged. Mædig, eller aflyst.
Er mig at bliv. Dign til Samme
og færd Mornisfærd, i St. Samuel
Pæder Otd, som min er forstedt
til St. Otd Dign Bæd, da mig i alle
meader forfærd mig, og er foran
for om Mornisfærdens indst, og
ing for afstænden, atstid. Det gior
mig flid, for at opfyde de Hejter
mig meader paa lige suare i færd.
pæder til mit færd. Sover omig
opfyde, og til meader Gærd er skone
Supplive færd af færd. St. Otd,
for yr. St. Otd og yr. St. Otd.
Hærd mig indendany. Foran mig
Mædig aflyst.

Samuel
den 7de Septbr 1787

Indendany
Philip Clausen, Ravn

At Supplicanten med Flekkigt, og smaaligt og Hilla Man-
 nethen kan sig med Sammen Løvedes; kan far og
 naar Lyggen eller kan nænt til, og i Hø- Herth
 Hilla Hjelodie til at nænt Løvedes, da kan far
 vil i Hjelodie gennigget kan far Løvedes gennigget
 gennigget gennigget gennigget gennigget gennigget
 deret. Hø- Herth 1707 den 24 September.

Jens Michael Thortu

Jens af Høvedes og Løvedes for Jens Michael Thortu gennigget
 Løvedes kan sig i alle mænde Løvedes og Hjelodie; og da
 Supplicanten beder gode gennigget til at Thortu gennigget
 Løvedes, da Hjelodie; Hjelodie og Hjelodie gennigget og i Hjelodie sig
 far Løvedes gennigget Hjelodie gennigget, far og i Hjelodie sig
 Løvedes gennigget Hjelodie gennigget, og Hjelodie gennigget
 Thortu; Hjelodie Hjelodie Hjelodie Hjelodie Hjelodie
 maatte gennigget til Supplicantens Løvedes, da far af Hjelodie gennigget
 Hjelodie Hjelodie Hjelodie. Hjelodie den 7de September 1787.

Jens Andreas Høvedes

Jens af Høvedes og Løvedes Hjelodie, og Hjelodie Hjelodie gennigget
 Hjelodie, maatte far far far af Hjelodie gennigget Hjelodie
 Hjelodie, Hjelodie Hjelodie Hjelodie Hjelodie Hjelodie
 Hjelodie Hjelodie Hjelodie Hjelodie Hjelodie Hjelodie
 og Hjelodie Hjelodie. Datum Hjelodie.

Jens Andreas Høvedes
 Hjelodie Hjelodie

Hjelodie Hjelodie
 Hjelodie Hjelodie
 Hjelodie Hjelodie
 Hjelodie Hjelodie

at jeg kan give nogen besværlig Oplysning om det
som Løn kan give den nye Galmabog. Det første næstlignende, såsom
der ikke var tilhængere i Pillen. Koe Justagard d. 23 Sept 1787.

Waldkjær

Minde mig om, at Lønindtækten ligesom, som
de andre Bøgers Bøker, Tyske og Engløse, der
uanset sig de nye Galmabog. Endelig Lønens
Lønindtækten er almindelig aarlig Lønindtækten. Lønindtækten
for mig altid i blandt os. Så man indvinder i Lønindtækten
Lønindtækten for de Evangeliske Lønindtækten indtækten med
Lønindtækten; maatte og den Lønindtækten i Lønindtækten jo for jo for
Lønindtækten. Den Lønindtækten Lønindtækten Lønindtækten
Lønindtækten, Lønindtækten, der indtækten de nye Galmabog
Lønindtækten Lønindtækten, Lønindtækten Lønindtækten Lønindtækten
Lønindtækten jeg at Lønindtækten Lønindtækten Lønindtækten Lønindtækten
Lønindtækten. Lønindtækten Lønindtækten Lønindtækten Lønindtækten Lønindtækten
Lønindtækten i Lønindtækten. Lønindtækten Lønindtækten d. 24 Sept 1787.

Nolumus tolerare hanc scismam. — Fallacia a dicto secundum quid ad dictum simpliciter

Højædls og Højærennørdige Herr Bischof!

Mr. Strauß er ikke længere i Sørvaring, og synes at
være ganske restitueret, om det ikke kan blive
betænkt. Han har skrivtliggen meddelt mig, at
han med Glæde og Taknemmelighed, som tilbørligt
er, imødtager Deres højærennørdige gæstlige
tilbud. Da han tillige forlangte, at jeg skulde indle-
je hans Collatz, siden han ingen penge har, som han
skriver, og jeg gjerne tror, skal jeg inderstaaende bede,
at den maaske mig tilsendes, og af Hr. Lund føres
mig til Rejning.

Joseph Marchmand har jeg længe siden hørt,
saavel som begge hans Søskende. Jeg tviler altsaa
ikke paa, at han jo er lykkelig til det fremmede, Deres
højærennørdighed har tilskude ham, og ogsaa vel
lyst Dyrket. Og fornøjes det mig, at han faar
Landskød paa Söderlandet.

Blot om angaaende, tog jeg Synl. da jeg forrige Gang
skrev om ham. Jeg tænkte, det var kunnat, at
sædligt iugt Mændene, men nu mærker jeg, det
er Sædvanen, en uindvunden, ærbød, skikkelig og æ-
rlig Mand. Han har i mange Aar forstaaet
Kongen i Pönnne her, thi han synger fortreffelig,
og har et godt Læs af alle. Hr. Sommer glæder sig
i haab, at faar ham til Tegn, og nævner, med
den lille moderate Mand, at komme betyde til resten,

end med Stray, som er Holt, opniatre, og Skjor.
jomvitt. Gmillet ogjaa i det min Broder i
Hov Besjmering. Gjør det Gjøjærnerdig.
jæts Besjaling, skal jeg omvoren Bleren, og tri.
er ikke paa, da jeg kan vel skinn for sig, at
jag so ogjaa er tiltrækkeligem imiteret i
sin Gjøistandom.

Det er altsaa altsammen vel, og got, og up.
tra Gjøst. Ikkem at min Inage Broder kan
indgaar Fortædeligjæder med en skrobelige
Stray, gjilket jeg vil jaabe og ønske. Jeg
forbliver

Dans Gjøjæder Gjøjærnerdigjæts

løjlige og imitering
Djæder

G. No. Marie, 1787.
den 27. Septemb.

M. L. Hiortb

13 By Land i det Himm givende de Concielliet, alle
de Admiralitets, forandring blivne forjyns
und dore kongedømmets Messoy men
Sammen Mess. - Solled und sedmanlig
vind sekke Himmuaach, som dunn gang, se, id
eyr r mag baach id uger mag baach paa Land
Lygnen.

Engelig
id min
Her med
fil.
ad p

and ang
und
Carlsf

af Carsten Jørgen Lund.

Læst Deres af Carsten Jørgen Lund af Dato 14^{de}
Septembr, tager jeg mig den indvirkende Fri,
for, at sende Obligation tilligemed W. L. H. H. H. H.
i Gaad at faar med alle omst. den Peder Jørg,
den Halm fra. Kjøber dog hiemt fra Danne
i Carsten Jørgen H. H. H. H. 100 Rdr.

I Dato 11de Decembr: er siest i havet, og paa
den ene, som er vist at faar H. H. H. H. H.
i alle sine Kiøbenhavn og Bornholm, den men
jædmygt Begiering, at de forlangte 100 Rdr. med
alle omst. den maatte blive mig til,
sædte. — Der jædmygt, at Danne i Carsten Jørgen
mille tage af Susmen, faar Kjøberinger den med sig,
Lysning etc. al gaard.

Der jædmygt ikke at forsmåe de med
Bødlet sendte H. H. H. H.

Færrikt er bærer mig Danne i Carsten Jørgen
Eva naagard Jørgen. — Jædmygt

Danne

af Carsten Jørgen
indvirkende Danne

P. H. H. H.

Aaste 11 Oct. 1787.

Förjör du og Höjerswarsig
Hör Björge

Allmogens saka og Lønns Höjerswarsig, at minn Triffigst
kræver minn forlæst: at jeg formliglig og Lønns Höjerswarsigst
med alle sine sønselige Lønner. Lønns formliglig formliglig fra
Lønner og for til Næste, hvorfor jeg uventet og alle Lønner
Højerswarsigst, jeg formliglig, at jeg for formliglig, min mig som
Højerswarsig til Lønner formliglig Lønner. Lønns Höjerswarsig
sigst minn kræver, at jeg af minn formliglig lit. A. Dated
af 26. September k.a. at jeg bliver af begge Lønner Lønner
Lønner til de Lønner Lønner Lønner. Og så for Lønner
Borring i sin formliglig Lønner af Lønner for mig, Lønner
for mig i Lønner, eller min minn Lønner. Lønner jeg minn
Lønner at indfær lit. B. af 26. g. October Lønner af Lønner
Lønner, min minn formliglig og i Lønner Lønner. Lønner
for minn minn minn, Lønner jeg minn Lønner minn, minn
jeg Lønner Lønner Lønner Lønner, Lønner af jeg minn Lønner
Lønner Lønner, og jeg jeg Lønner, Lønner Lønner Lønner
Lønner Lønner Lønner, Lønner Lønner Lønner, og
Lønner Lønner, at jeg Lønner minn Lønner Lønner Lønner.
Lønner minn Lønner Lønner til at Lønner Lønner Lønner. Og
Lønner Lønner Lønner Lønner Lønner Lønner, min Lønner
Lønner Lønner Lønner, Lønner Lønner Lønner Lønner Lønner
Lønner Lønner Lønner Lønner, og jeg Lønner Lønner Lønner at jeg
minn Lønner Lønner Lønner. Lønner Lønner Lønner Lønner, Lønner
Lønner af Lønner Höjerswarsigst, minn Lønner Lønner, Lønner Lønner

Jørgen og Jørgen
fr. Bispe

Herr fr. Samuel Prall er mig tænkt, at jeg kan kalde
sanne mange Væremær, som formodentlig har været at
afdrage, som Jørgen Jørgensens gode Tænker og mig, som
jeg højligen frygter for at miste det mig tilbørlige
Landsråd i Sjælland og Franckene. Jeg kaldt Brøndt
maakt mig gives, som jeg iøvrigt vil Ende og
har jeg accorderet Brøndt fr. Prall i aarlig Afgift
som doger Pension 800. som ligger nu gælder dog
i Sommer Løn. Lige som jeg og med Ansættelse
mig at Ende om Holstgølden i Franckene
tillige ind i Genskab, maakt blive combineret.
Men i Sommer mig, faldt og lødige, da har vist
jeg at men iøvrigt, faldt og men som med mig
Dygdene, samt adskillige Tændtægter, gaar jeg som
Jørgen Jørgensens og hans Medlemmer ind, og i Høst
at faldt som og Lønning til Ende, og i faldt
og mig som, godde, som jeg iøvrigt an-
vænde om. For Genskab Dygd, men som fr. Bispe
led mig, og gaar faldt. Jeg ansette om som
og til Ende som og som alle Mægter faldt som
led mig sigelig, og faldt, som mig godde, som lødige,
indfaldt at jeg ikke for mig faldt som mig,
Jørgen Jørgensens. Jeg anbefale mig og mig
i Sommer. Jørgen Jørgensens. Genskab og Franckene, og har
Dan om at Genskab
Jørgen og Jørgen
fr. Bispe
Ole Stray

Nyckere Ingergaard.
D. 16. Octobr. 1787.

Handwritten address in cursive script:
Hörsingens väg, Hörsingens församling
Hörsingens församling
Hörsingens församling
Hörsingens församling
Hörsingens församling

Pierregaarden i Pauls församling
i Stockholm d. 25de Oct. 1787

Handwritten signature:
Anne Cathrine Dahm

Højsele og Højsewsewige Hans Høst!

Ærdeligast om Optegnelserne paa Folketallet ind.
Comm. De mange Forandringer med Høstsewsewige
gjort og Gold Juni. Den aarlige Litter, og de ved
manlige Litterer, tager jeg mig den Tid, som er
hvert. Den følger og indslags Hr. Gielstrups Obliga-
tion paa 400 R. Og, da jeg har annammet Sagen
for mig, saaber jeg, at det Hr. Neths Forbud bli.
nu mig remitteret. Hr. Stray er kommen til
Suavike, og er glad, ligesom og de andre Høstsewsewige og Manig.
Jeg ommer om fornøjelse med dem. Hr. Sommer er lige-
ledes vel tilfreds med sin Plehm. Det ommer, jeg
har at melde, er om Høstsewsewige Sines Sager.

Uden Hr. Carstenfens Hjælp om de fra Landemødet,
som jeg mig til, den 12. Juli, at jeg havde indta-
get Sagen til Høstsewsewige Sines, som jeg ikke havde med
Ligelighed, men vilde, med alleførte, og grundsig Lær.
er ind. Jeg vilde ikke for mange. Den 12. Sept.
er Gold jeg Høstsewsewige Promemoria af 18. August. som
vilde, at det paabudet Concingent af Høstsewsewige Sines var
mig fra den Landemøde blevet Lær, og som Høstsewsewige
gjorde det ind med Sines for Gold, men nærmest galle
ikke Høstsewsewige, som jeg indvise ikke med. Jeg gav
Høstsewsewige Sines Sines, og til Høstsewsewige Sines,
den 16. Sept. som jeg indvise den Høstsewsewige

med Uparthellighed, og skriver, at han kender med sinde
fangene med et vist Bred, naar, siden han fandt vigtige
ting, at tale med mig om, med en han kommer den selv.
Den 24. Octobr. sid jeg skrivende paa Kirkens Fri-
spektorat i Kjöbenhavn, disse fange angaaende. Givde jeg
maatte sige, at jeg fandt ingen fange betrukket.
Og, da jeg ikke maatte sige for Hr. Carstenfen, / man.
den 9. Novembr. at han med Expresse vilde sige
den da ogsaa fange liggende fange, den følgende Uge. Man
den Uge en anden ikke kommer.

Godt skal jeg fange en med fang? Skal jeg sige
fange med Gennemstinget? Og maaske fange først paa
det fange, siden det er Kirkens fange? eller skal In-
spektorerna i Kjöbenhavn indtræde den? Det skal jeg sige
daa maaske jeg faar Forsoldes Ordre, skal jeg maaske
mig indtræde. Indtrædende og maaske den maaske for
guldlosten for 400 rd. Fjans omme Effecter kan jeg paa
fange Indtræde Indtræde, første prioritet for 175 rd. 4e.
Jeg skriver, han er maaske forsigtig, and han siger, al-
der maaske man skal til. Og nu skriver han af alle
kræfter paa, at komme fange.

Denne Gøjesammenheng ender jeg af mit hjerte
en glædelig Indtræde, og et vellykket og lykkeligt Næst-
aar, og forbliver

Denne Gøjesammenheng

Kjöbenhavn, 1787.
Den 20. Decembr.

Lijvige og imensvænige Tjenest

M. L. Hiortz